לך ואראנו תשובה – במתני' – רשב"ג דאינם נברא עד שיצאו כולם אפי' מאה.
ר"ע אומר לו, בו הכתוב להקל עליו כו' – ושנים כמה פירושים בדבר:
א) רשב"ג דרש אינו מלקן אל הש"ש ומק, ומעבר לם דאינם נעשים עד שיצאו כולם
ובן ב' מציאים מ', אלו שייך ללמוד יצוא מהיקש, אלו ההיקש להתאיר אליו כו'.
ורציתי מרק דלל קרוא לצה, הרי אם השלישי לו יתחייב, גם השנים הראשונים לו
יתחייבו, כיון דמודה רע"ל דבעי' הצאת כולם. אולם הו' דבעי' הצאת כולם היינו
דוצאו, אולם אינך עד שיתחייבו כולם בהצאה. לפכ ניחו דבלי קרוא, והוצאו שלשתם,
הייתי אומר דהשנים נברא ולו הג', כיון דהוצאו כולם. אולם לפי המרחב ולוש
דמביאים תוספתו דבעי' עד שיתחייבו כולם. קשה.

ב) פי' הריבב"ן, דרש מלקן אל הש"ש, ומעבר דלו' בו הכתוב להקל דאינם נעשים עד
שיוצאו כולם, אלו להתאיר אליו, דגם נ"ל גם הג' נברא. אבל גם הוצאו
רק שנים ולו הג' נברא השנים. ובן כ' התוס' סנה ט' א', כ' נ'.

ג) פי' מהר"ם ר"ן בשם דגם הוצאו השנים, נברא גם השלישי שלו הוצא כיון
בקטפל בו'. ותמהו עליו והרי יתכן שהעד השלישי שלו הוצא, אמר מעיד, ומה שקטפל
לעובר עבירה, אולי לו יודע שהם שקרנים. ותירצו כיון דבעי' שיהיו העדים צאצ, ובלילה
הוה כבר עבור, ושם הג' עכ אומר שראה אותם, ובשהוצאו השנים, הרי נתברר לנו
שגם הלו שיקר בומרו שראה אותם, וצה שקר, לכן יתקיים באותם. ויש שתירץ דמייה
דהמציאים אמרו דשנים הנוצאים הו' עמהם וגם ההורג או הנהרג הי' עמהם,
דלגבי השנים הוי הצאה מעורה, אז נאמר דהבחלה והצאה הוי הצאה, ולגבי הג' הוי דבור שקר,
דהוי ב' נגד א'. ולכן נהרג גם השלישי.
מה ב' נמצאו א' מהן קטן עדותן בטולה אף ע"פ, אמנ"ל לו' דגם הבשרים נפסלו דנפסלין
עם כשר, והתורה אמרה אלת תשר יכון עם השר, ונפסלו לדבר. ומי' לפ"ל דהיינו הלו מעוק בכל העדות
בטלה מדין עשב"מ, נמצו דבר מוכיחים ממון לו על עדות כשרה. ומיהלו הלימוד הבא, לו הו' עשרים
בלו. ור' בסמ"ע גם דהיינו הלו דפוסקים עפ' עלו, ולהו בשנים ולו בשלשה לכן בעי' קרוא הבא.